

Management of Student Discipline in Educational Institutions under the Jurisdiction of the Buriram Secondary Educational Service Area Office

Khunchai Tamo¹ and Khambhee Sudtae²

Nakorn Ratchasima College, Thailand

¹Email: khunchai1981@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-9152-3920>

²Corresponding email: Khambhee@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-2380-0447>

Received 15/03/2024

Revised 05/05/2024

Accepted 20/07/2024

Abstract

Background and Aims: This research aims to: 1) study and compare the opinions of personnel regarding the management of student discipline in educational institutions under the Buriram Secondary Educational Service Area Office. By gender size of the educational institution and academic positions. And 2) explore ways to develop the management of student discipline in educational institutions under the Buriram Secondary Educational Service Area Office.

Methodology: The sample used in this research consisted of 349 personnel under the Buriram Secondary Educational Service Area Office, which were obtained by stratified random sampling. The research instrument consisted of a questionnaire with an IOC between 0.80 - 1.00 and a confidence value of 0.79. Including structured interviews for data analysis, statistics such as frequency, percentage, mean, and standard deviation were used T-test and F-test.

Results: The research results found that (1) Management of student discipline in educational institutions under the jurisdiction of the Buriram Secondary Educational Service Area Office, overall, it is at a high level. When considering each aspect, it was found that management in every aspect was at a high level as well. (2) Results of comparative analysis of management in creating student discipline Classified by gender and size of educational institution It was found that there was a statistically significant difference at the 0.05 level. As for classification by academic position, found that there was no difference. (3) Guidelines for developing management of student discipline in educational institutions under the Buriram Secondary Educational Service Area Office. It was found that the cause of the problem should be studied. Use culture in society to strengthen student discipline. Set and organize various extracurricular activities to strengthen student discipline. Strengthen morality within the classroom and create a network of cooperation to promote student discipline.

Conclusion: The study emphasizes the effectiveness of student discipline management in Buriram's educational institutions, demonstrating that overall management is strong in all areas. It also emphasizes the need for a cultural approach, extracurricular activities, and collaborative networks to improve student discipline while addressing identified areas for continuous improvement.

Keywords: Management; Student Discipline

การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาบุรีรัมย์

ขวัญชัย ทาโม้ และ คัมภีร์ สุดแท้

วิทยาลัยนครราชสีมา

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ: 1) ศึกษาและเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยของนักเรียนในสถานศึกษาที่อยู่ภายใต้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยจำแนกตามเพศ ขนาดของสถานศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ และ 2) สำรวจแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาที่อยู่ภายใต้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วยบุคลากรที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวน 349 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 รวมถึงการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ เช่น ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test)

ผลการศึกษา: ผลการวิจัยพบว่า (1) การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยของนักเรียนในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการบริหารจัดการในทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน (2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยของนักเรียน จำแนกตามเพศและขนาดของสถานศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่าไม่มีความแตกต่าง (3) . แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ พบว่าควรมีการศึกษาสาเหตุของปัญหา ใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน กำหนดและจัดกิจกรรมต่าง ๆ นอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน เสริมสร้างคุณธรรมภายในชั้นเรียน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมวินัยนักเรียน

สรุปผล: การศึกษานี้เน้นย้ำถึงประสิทธิผลของการจัดการวินัยนักศึกษาในสถาบันการศึกษาของจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการโดยรวมมีความแข็งแกร่งในทุกด้าน นอกจากนี้ยังเน้นย้ำถึงความจำเป็นของแนวทางเชิงวัฒนธรรม กิจกรรมนอกหลักสูตร และเครือข่ายความร่วมมือเพื่อปรับปรุงวินัยนักศึกษา ขณะเดียวกันก็จัดการกับด้านที่ระบุไว้เพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ; การสร้างระเบียบวินัยนักเรียน

บทนำ

ในปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในหลายด้าน อาทิ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้น การเตรียมคนให้พร้อมเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงจึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะในเรื่อง การเสริมสร้างวินัย ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ที่มุ่งเน้นการสร้างผู้เรียนให้มีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย พร้อมทั้งมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ยังมีแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ซึ่งมีเป้าหมายในด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม และจริยธรรมในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (ธีรธัช เกษโร, 2564) ในการพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ ควรมีคุณลักษณะที่สำคัญ เช่น การใฝ่รู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง การแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต ความสามารถในการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จิตสาธารณะ และการมีระเบียบวินัยที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ดังนั้นจึงควรพัฒนาวินัยในตนเอง ตั้งแต่เด็ก และรักษาไว้ให้ยาวนาน เพราะการมีวินัยเป็นคุณสมบัติสำคัญของบุคคลทุกคน การสร้างวินัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ จะมีส่วนช่วยสร้างวัฒนธรรมที่ดี ส่งผลให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สงบสุข และร่มเย็น (เกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง และ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2563)

การจัดการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศและสังคมโลก การอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมต้องการให้ประชาชนยึดมั่นในกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ควบคู่กับการมีระเบียบวินัย หากปราศจากวินัย อาจนำไปสู่ความวุ่นวายภายในสังคมได้ สถานศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมที่มีหน้าที่พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ แม้สังคมจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วก็ตาม โรงเรียนมีหน้าที่อบรมและควบคุมดูแลให้นักเรียนประพฤติตนอยู่ในกรอบของระเบียบวินัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ พฤติกรรมของนักเรียนที่ขาดวินัยอาจก่อให้เกิดปัญหาต่อตนเองและสังคม อีกทั้งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพในการพัฒนางานในด้านต่าง ๆ ดังนั้น การมีระเบียบวินัยจึงเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กที่ต้องเตรียมตัวให้พร้อมอยู่ในกรอบวินัยที่กำหนด ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการสร้างระเบียบวินัยให้กับนักเรียน โดยการมอบประสบการณ์การเรียนรู้และจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาวินัยในตนเอง การมีวินัยในตนเองหมายถึงการไม่กระทำสิ่งใดที่จะก่อให้เกิดปัญหาในอนาคตหรือไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวและสิทธิของผู้อื่น ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพของสังคม และไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่มีปัญหาต่อไป (ธัญญลักษณ์ เวชกามา, 2560)

พฤติกรรมที่ขาดระเบียบวินัยของนักเรียนเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อตนเองและการพัฒนางานต่าง ๆ ในสถานศึกษา ทำให้เกิดความไม่มีประสิทธิภาพในด้านอื่น ๆ และกระทบต่อการดำเนินงานของสถานศึกษาโดยตรง ปัญหาการขาดระเบียบวินัยนี้ถือเป็นเรื่องเร่งด่วนสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เนื่องจากสถานศึกษาไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกคนได้ จากเหตุนี้

การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบจึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัญหานี้มักเกิดจากการขาดวินัยในตัวนักเรียน ซึ่งแสดงออกมาในหลายลักษณะ เช่น การขาดเรียน การมาสาย การหนีเรียน การแต่งกายที่ไม่เหมาะสม การประพฤติไม่เหมาะสม การขาดคุณธรรมจริยธรรม และการมั่วสุมในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการแสดงกิริยามารยาทที่ไม่ดี

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาที่อยู่ภายใต้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการด้านนี้ให้มีความเหมาะสม สามารถนำไปสู่การพัฒนาให้นักเรียนให้มีพฤติกรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามเพศ ขนาดสถานศึกษา และตำแหน่งวิทยฐานะ
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

การทบทวนวรรณกรรม

ณัฐพงศ์ ดาราเพ็ญ (2564) ทำการศึกษา การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน โรงเรียนเมืองศรีเทพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนเมืองศรีเทพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ในภาพรวมมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากในภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความรับผิดชอบ และการตรงต่อเวลา รองลงมา คือด้านความซื่อสัตย์ สุจริต และต่ำที่สุด คือด้านการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ รู้จักกาลเทศะ และ เคารพสิทธิผู้อื่น และด้านการมีจิตอาสา เสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน และระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน โรงเรียนเมืองศรีเทพ ไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน โรงเรียนเมืองศรีเทพ ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีจิตอาสา เสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน โรงเรียนเมืองศรีเทพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธวาทิตย์ ทองทับ (2565) ทำการศึกษา ความต้องการจำเป็นในการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนสังกัดเทศบาลตำบลปลายบาง จังหวัดนนทบุรี ตามแนวคิดการสร้างวินัยเชิงบวก ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนสังกัดเทศบาลตำบลปลายบาง จังหวัดนนทบุรี ตามแนวคิดการสร้างวินัยเชิงบวกในภาพรวมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ตามลำดับ โดยด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ ด้านการการแก้ปัญหา มีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความร่วมมือและด้านที่มีความต้องการจำเป็นน้อยสุด คือ ด้านการเคารพตนเองและผู้อื่น ส่วนผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียน สังกัดเทศบาลตำบลปลายบาง จังหวัดนนทบุรี ตามแนวคิดการสร้างวินัยเชิงบวก จำแนกตาม ตำแหน่ง ขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุรศักดิ์ เพ่งพิศ (2565) ทำการศึกษา การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเอง ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ผลการวิจัย 1. การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเตรียมความพร้อมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการประเมิน นิเทศ ติดตามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง กิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนที่บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ 2. ความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์จำแนกตามเพศและระดับชั้นที่สอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้เห็นว่า การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษาที่มีแนวทางในการปฏิบัติชัดเจนเป็นรูปธรรม ซึ่งจะต้องดำเนินไปพร้อม ๆ กันเป็นระบบและต่อเนื่องทั้งนักเรียน โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน เพื่อให้การพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนให้ยั่งยืน นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพสามารถดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข จะต้องปลูกฝังเริ่มตั้งแต่วัยเด็กหรือวัยประถม โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย คือ การอบรม เลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครอง การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ปกครอง ครู เพื่อน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษา การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ตามแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2560 อ้างถึงใน เกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง และ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2563) ดังนี้ 1. นโยบายและกลยุทธ์ 2. แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย 3. บรรยากาศโรงเรียน 4. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม

ประกอบด้วย

- 1) เพศชาย
- 2) เพศหญิง

2. ขนาดโรงเรียน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม

ประกอบด้วย

- 1) ขนาดเล็ก
- 2) ขนาดกลาง
- 3) ขนาดใหญ่

3. ตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกเป็น 3

กลุ่ม ประกอบด้วย

- 1) ปฏิบัติการ
- 2) ข้าราชการ
- 3) ข้าราชการพิเศษและสูงกว่า

ตัวแปรตาม

การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัย

นักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ใน 4 ด้าน ดังนี้

1. นโยบายและกลยุทธ์
2. แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย
3. บรรยากาศโรงเรียน
4. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

แนวทางพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้าง

ระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวน 3,786 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวน 349

คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ ขนาดสถานศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

2.2 แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถาม

3.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2560 อ้างถึงใน เกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง และ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2563) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.1.2 ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) และการสร้างแบบสอบถามจากตำราของ บุญชม ศรีสะอาด (2553)

3.1.3 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยการพัฒนาแบบสอบถามมาจากของ เกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง

3.1.4 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสัมภาษณ์

3.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ และดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ จำนวน 4 ข้อ

3.2.2 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.3 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ศึกษาต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

4.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4.3 ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน 348 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4.4 ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้า โดยผู้ตอบจะได้รับคำถามเช่นเดียวกัน และในลำดับขั้นตอนเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ถามถามได้ตรงประเด็นที่ต้องการไม่ออกนอกเรื่อง ไม่เกินขอบเขตที่กำหนดไว้ และข้อมูลที่ได้รับสามารถนำมาประมวลผลได้

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการศึกษาเพศ ขนาดโรงเรียน และตำแหน่งทางวิชาการ ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตาม เพศ โดยใช้ค่า t - test (Independent sample)

5.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตาม ขนาดโรงเรียน และตำแหน่งทางวิชาการ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้ F-test (One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

5.5 วิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยวิเคราะห์ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	167	47.90
หญิง	182	52.10
2. ขนาดของสถานศึกษา		
ขนาดเล็ก	73	20.90
ขนาดกลาง	93	26.60
ขนาดใหญ่	183	52.40
3. ตำแหน่งทางวิทยฐานะ		
ปฏิบัติการ	120	34.40
ชำนาญการ	115	33.00
ชำนาญการพิเศษและสูงกว่า	114	32.70
รวม	349	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนเพศชาย 167 คน คิดเป็นร้อยละ 47.90 และเพศหญิง 182 คน คิดเป็นร้อยละ 52.10 โดยส่วนใหญ่เป็นบุคลากรที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 52.10 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.90 ในด้านตำแหน่งงาน พบว่าผู้ตอบที่มีตำแหน่งระดับปฏิบัติการมากที่สุด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 รองลงมาเป็นตำแหน่งระดับชำนาญการ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษและสูงกว่า จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียน	ระดับปฏิบัติ		แปลผล	อันดับที่
	$\bar{x}$	S.D.		
1. นโยบายและกลยุทธ์	4.09	0.43	มาก	3
2. แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย	4.06	0.43	มาก	4

การบริหารจัดการด้านการสร้าง ระเบียบวินัยนักเรียน	ระดับปฏิบัติ		แปลผล	อันดับที่
	$\bar{x}$	S.D.		
3. บรรยากาศสถานศึกษา	4.25	0.39	มาก	1
4. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	4.17	0.43	มาก	2
โดยรวม	4.14	0.42	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่าการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$; S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการบริหารจัดการด้านนี้อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ บรรยากาศสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.25$; S.D. = 0.39) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.17$; S.D. = 0.43) นโยบายและกลยุทธ์ ($\bar{X} = 4.09$; S.D. = 0.43) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย ($\bar{X} = 4.06$; S.D. = 0.43)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามเพศ ขนาดสถานศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามเพศ

การบริหารจัดการด้านการสร้าง ระเบียบวินัยนักเรียน	ชาย		หญิง		t	Sig.
	n=167		n=182			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. นโยบายและกลยุทธ์	4.00	0.39	4.17	0.45	-3.862*	0.000
2. แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย	4.00	0.37	4.11	0.46	-2.532*	0.012
3. บรรยากาศสถานศึกษา	4.24	0.41	4.26	0.38	-0.603	0.547
4. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	4.08	0.39	4.25	0.45	-3.685*	0.000
โดยรวม	4.08	0.20	4.20	0.29	-4.541*	0.000

*p ≤ .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามเพศ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมของเพศหญิงอยู่ที่ 4.20 ซึ่งมากกว่าเพศชายที่มีค่าเฉลี่ย 4.08 นอกจากนี้ การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัย

นักเรียนยังพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันในด้านนโยบายและกลยุทธ์ ด้านแนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย และด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ส่วนด้านบรรยากาศสถานศึกษานั้นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเพศ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
นโยบายและกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	6.735	2	3.367	20.570*	.000
	ภายในกลุ่ม	56.644	346	.164		
	รวม	63.379	348			
แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย	ระหว่างกลุ่ม	.289	2	.145	.799	.451
	ภายในกลุ่ม	62.610	346	.181		
	รวม	62.899	348			
บรรยากาศสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.177	2	1.089	7.340*	.001
	ภายในกลุ่ม	51.314	346	.148		
	รวม	53.491	348			
การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	1.243	2	.622	3.384*	.035
	ภายในกลุ่ม	63.547	346	.184		
	รวม	64.790	348			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.987	2	.994	16.487*	.000
	ภายในกลุ่ม	20.853	346	.060		
	รวม	22.840	348			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างในด้านนโยบายและกลยุทธ์ ด้านบรรยากาศสถานศึกษา และด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ขณะที่ด้านแนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตาม ตำแหน่งทางวิทยฐานะ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
นโยบายและกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	.929	2	.465	2.574	.078
	ภายในกลุ่ม	62.449	346	.180		
	รวม	63.379	348			
แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย	ระหว่างกลุ่ม	.205	2	.103	.566	.568
	ภายในกลุ่ม	62.694	346	.181		
	รวม	62.899	348			
บรรยากาศสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.550	2	.275	1.796	.168
	ภายในกลุ่ม	52.941	346	.153		
	รวม	53.491	348			
การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	.250	2	.125	.669	.513
	ภายในกลุ่ม	64.540	346	.187		
	รวม	64.790	348			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.245	2	.123	1.878	.154
	ภายในกลุ่ม	22.595	346	.065		
	รวม	22.840	348			

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่มีความแตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านนโยบายและกลยุทธ์ ที่ควรดำเนินการ ได้แก่ การศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา โดยครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงและกฎระเบียบร่วมกัน นอกจากนี้ ครูยังควรเสริมสร้างวินัยในเชิงบวกหรือเชิงรุก เพื่อสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นมิตร พร้อมทั้งสร้างสัมพันธภาพที่ดี สถานศึกษาควรใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน

3.2 ด้านแนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย ที่ควรดำเนินการ ได้แก่ การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาควรกำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยของนักเรียน และจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อส่งเสริมวินัยในสถานศึกษา

3.3 ด้านบรรยากาศสถานศึกษา ที่ควรดำเนินการ คือ การสร้างหรือส่งเสริมแบบอย่างที่ดีของนักเรียน สถานศึกษาควรจัดระบบครูที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรมโฮมรูมและเยี่ยมบ้าน รวมถึงการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมภายในชั้นเรียน สถานศึกษาควรสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัย

3.4 ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ที่ควรดำเนินการ ได้แก่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการเสริมสร้างวินัย เช่น เครือข่ายผู้ปกครองและครูที่ปรึกษา นอกจากนี้ สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมวินัยนักเรียน

สรุปผลการวิจัย

การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ศึกษาจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชาย จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 47.90 และเพศหญิง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 52.10 โดยส่วนใหญ่เป็นบุคลากรที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 52.10 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.90 ในด้านตำแหน่ง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งระดับปฏิบัติการมากที่สุด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 รองลงมาเป็นตำแหน่งระดับชำนาญการ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษและสูงกว่า จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามเพศ ขนาดสถานศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้:

2.1 การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียน จำแนกตามเพศ พบว่าโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในรายด้านพบว่ามีความแตกต่างในด้านนโยบายและกลยุทธ์ ด้านแนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย และด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ขณะที่ด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

2.2 การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในรายด้านพบว่ามีความแตกต่างในด้าน

นโยบายและกลยุทธ์ ด้านบรรยากาศสถานศึกษา และด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ขณะที่ด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่าง

2.3 การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียน จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่าโดยรวมและในแต่ละด้านไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 4 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลสำคัญในหลายประเด็น ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียน ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน การดำเนินงานนี้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้มีการพัฒนากิจกรรมผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) สาเหตุที่ทำให้การบริหารจัดการด้านระเบียบวินัยมีประสิทธิภาพอาจเนื่องมาจากการที่ระเบียบวินัยเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยช่วยให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีระเบียบและเรียบร้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุรศักดิ์ เฟงพิศ (2565) ที่ได้ศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองในโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ โดยผลการวิจัยพบว่าการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากเช่นกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามเพศ พบว่าผลลัพธ์โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความแตกต่างเฉพาะในด้านนโยบายและกลยุทธ์ แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อาจเนื่องมาจากการสร้างระเบียบวินัยในเพศหญิงมีรูปแบบที่แตกต่างจากเพศชาย การศึกษาของณัฐพงศ์ ดาราเพ็ญ (2564) เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนที่โรงเรียนเมืองศรีเทพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากในภาพรวม และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา รองลงมา ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ในขณะที่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ รู้จักกาลเทศะ เคารพสิทธิผู้อื่น และด้านการมีจิตอาสา เสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น นอกจากนี้ พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกันในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนที่โรงเรียนเมืองศรีเทพ ไม่มีความแตกต่างกัน ขณะที่การมีส่วนร่วมของ

ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันไปไม่พบความแตกต่าง แต่ในด้านการมีจิตอาสา เสียสละ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วย

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะในด้านนโยบายและกลยุทธ์ บรรยากาศสถานศึกษา และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ขณะที่ด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นผลมาจากวิธีการสร้างระเบียบวินัยในกลุ่มคนที่มีขนาดต่างกันซึ่งย่อมมีรูปแบบและวิธีการที่แตกต่างกัน การศึกษาโดยธวาทิตย์ ทองทับ (2565) ซึ่งสำรวจความต้องการในการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดเทศบาลตำบลปลายบาง จังหวัดนนทบุรี ตามแนวคิดการสร้างวินัยเชิงบวก พบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารกิจการนักเรียนอยู่ในระดับมากและมากที่สุดตามลำดับ โดยด้านที่มีความต้องการมากที่สุดคือการแก้ปัญหา รองลงมาคือความร่วมมือ ขณะที่ด้านที่มีความต้องการน้อยที่สุดคือการเคารพตนเองและผู้อื่น นอกจากนี้ ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดเทศบาลตำบลปลายบาง ตามแนวคิดการสร้างวินัยเชิงบวก จำแนกตามตำแหน่ง ขนาดสถานศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นกัน

4. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเสริมสร้างวินัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัยในตนเอง และเคารพต่อกฎหมาย ส่งผลดีต่อประเทศชาติ นอกจากนี้ วินัยยังมีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม ช่วยส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อสังคม เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับชาติบ้านเมือง การศึกษาของสุรศักดิ์ เฟ่งพิศ (2565) ซึ่งตรวจสอบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ พบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารจัดการด้านต่างๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเตรียมความพร้อมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมการพัฒนานักเรียนผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตร การประเมินและติดตามอย่างเป็นระบบ และกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ เมื่อจำแนกตามเพศและระดับชั้นที่สอน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ โดยรวมและรายด้านกลับไม่พบความแตกต่าง

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มีข้อเสนอแนะดังนี้ 1. ด้านนโยบายและกลยุทธ์: ควรให้สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามระเบียบวินัยอย่างละเอียด โดยให้ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงและกฎระเบียบร่วมกัน การเสริมสร้างวินัยเชิงบวกหรือเชิงรุกจากครูจะช่วยสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นมิตร และส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียน นอกจากนี้ สถานศึกษาควรใช้วัฒนธรรมในสังคมเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างวินัยในนักเรียน 2. การศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียน งานวิจัยของธีรธัช เกษโร (2564) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารกิจกรรมนักเรียนเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบในโรงเรียนเครือข่ายสถานศึกษาที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ซึ่งพบว่าแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผล กำหนดปฏิทินการประเมินผล และทำการประเมินตามสภาพจริง โดยต้องสรุปผลและติดตามการประเมินผลในทุกกิจกรรม 3. การเก็บข้อมูลและสารสนเทศ: การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม ปัจจัยการดำเนินงาน และผลการดำเนินงานจะเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการศึกษา สารสนเทศที่ได้จะช่วยให้สามารถทบทวนและแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความสำเร็จในจัดกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านนโยบายและกลยุทธ์ สถานศึกษาควรส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัยด้วยวิธีการต่างๆ

1.2 ด้านแนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย สถานศึกษาควรมีลำดับขั้นตอนการเสริมสร้างวินัยที่ชัดเจน มีหลักในการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

1.3 ด้านบรรยากาศสถานศึกษา สถานศึกษาควรกำหนดกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างวินัยนักเรียนให้เป็นกิจกรรมหลักของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการประเมินติดตามผลโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนของสถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการสร้างวินัยนักเรียน

2.3 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยนักเรียนใน สถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- เกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง และ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2563). การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษาศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ณัฐพงศ์ ดาราเพ็ญ. (2564). การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน โรงเรียนเมืองศรีเทพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40. *วารสารครูศาสตร์*, 4(1), 34 -50.
- ธวาทิตย์ ทองทับ. (2565). ความต้องการจำเป็นในการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนสังกัดเทศบาลตำบลปลายบาง จังหวัดนนทบุรี ตามแนวคิดการสร้างวินัยเชิงบวก. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(3), 767 -778
- ธัญญลักษณ์ เวชกามา. (2560). *การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนบ้านท่าเยี่ยมวิทยาลย์ อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ.
- ธีรธัช เกษโร. (2564). รูปแบบการบริหารกิจกรรมนักเรียนเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*, 8(3), 210 -221.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สุรศักดิ์ เฟ่งพิศ. (2565). การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 9(1), 503 – 512.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.